

tænke mig, at man i det kommende Udvalg kunde foretage enkelte Omflytninger. Det kan naturligvis ikke blive ret meget, men det kan dog altid blive noget. Og jeg er sikker paa, at den højtærede Minister ikke vil sige: dette eller intet. Der er blevet talt, bl. a. af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds, om Forhøjelsen af de 10 pCt. til Landboforeninger, der slutte sig sammen og holde Fællesskuer. Han mente, at det ikke vilde faa Betydning efter den Statistik, der forelaa, men den er for et Aar, hvor der kun havde været Skuer paa Fyn og Sjælland og ingen i Jylland. Men andre Aar have vi ogsaa haft Skuer der, og jeg kunde godt tænke mig, at de 20 pCt. kunde gøre deres Nytte. Det vil betyde ikke saa lidt, navnlig for de mindre Foreninger. De kunne saa have deres Biskuer og Hovedskuerne sammen. Men det er af de Ting, som man kan omtale nærmere i Udvalget.

Jeg vil slutte, som jeg begyndte, med at sige, at den højtærede Minister har haft stærk Opfordring til at fremkomme med dette Forslag, og nu faa vi se, hvorledes Tinget vil stille sig til det.

Ludvig Reventlow: Ingen skulde være villigere end jeg til at gaa til Nedsættelse af Landbrugsbevillinger, hvor det kan lade sig gøre uden Skade og under tilbørligt Hensyn til de bestaaende Forhold. Jeg har haft Lejlighed til at udtale det baade her i Tinget og ogsaa mange Gange udenfor denne Sal ved Møder indenfor Landboforeningerne. Jeg har en Følelse af, at man ogsaa indenfor Landbrugets Organisationer har det bestemte Ønske at faa Bevillingerne til Landbruget ordnede paa en saadan Maade, at de blive til mindre Udgift for Staten og alligevel til samme Nytte for Landbruget. Det er imidlertid vanskeligt at nedsætte Bevillinger, der gennem flere Aar have vundet Hævd, men det kunde dog maaske lade sig gøre. Jeg hilser derfor det foreliggende Lovforslag med Glæde og haaber, det skal lykkes at faa det formet saaledes, at der virkelig naas en betydelig Besparelse, uden at der gøres Skade derved.

Vanskeligheden er dog som sagt ret betydelig, og det viser sig allerede i Lovforslagets § 1 og under dennes første Bogstav, Bogstav A, hvor der er Tale om Tilskud til Dyrskuer og forskelligt andet. Det foreslaas der, at Tilskuddet nedsættes til Halvdelen af det Beløb, som Landboforeningerne selv anvende. Det er en betydelig

Nedsættelse, og det er vanskeligt i dette Øjeblik at se, hvilken Virkning den vil faa. Hvis den fik den Virkning, at den indskrænkede de mindre Dyrskuer og styrkede de større, skulde jeg ikke have noget derimod, fordi jeg — i Modsætning til, hvad det ærede Medlem fra Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) sagde — tror, at det vilde være til Gavn, om Antallet af de mindre Dyrskuer indskrænkedes, og de større derved højnedes. Det siges ganske vist ofte, og med en vis Berettigelse, at til disse mindre Dyrskuer, der holdes rundt omkring, kunne Folk fra Udmarken bedre komme, idet det er vanskeligere at drage den lange Vej til de store Skuer. Men hvis det først blev Skik, at de kom til de større Dyrskuer, hvad de ganske sikkert vilde gøre efterhaanden, naar der ikke fandtes saa mange smaa Skuer, vilde de drage en betydelig bedre Lære af dem end den, de kunne opnaa paa de mindre Skuer. Hvis derimod denne Nedsættelse af Bevillingen til Dyrskuer skulde føre til, at de mindre Foreninger svækkedes — og det er der stor Fare for, fordi de i Virkeligheden til Dels leve af deres Dyrskuer —, vilde jeg beklage det i høj Grad. Jeg ser derfor ikke rettere, end at der er meget at overveje, før man kan komme til en god og rigtig Form for disse Nedsættelser.

Noget lignende gælder den næste Passus om Nedsættelse af Tilskud til Statskuer for Hingste og Tyre. Der staar jeg ogsaa noget tvivlende. Det vil sige, jeg tvivler ikke om, at denne Nedsættelse godt kan effektueres. Der er ikke noget i Vejen for, at Forholdet kan ordnes saaledes, som Kommissionen har tænkt sig, at man kan nøjes med 50,000 Kr. i Stedet for 75,000 Kr. til disse Skuer. Men jeg kunde tænke mig, at man kunde gaa noget videre, og at man kunde finde en Ordning, hvorved denne Bevilling gjorde mere Nytte, samtidig med at Beløbet indskrænkedes noget. Jeg kunde tænke mig — det er kun en flygtig Tanke, jeg fremsætter —, at der fandt en Slags Forbindelse Sted mellem Statsskuer og Fællesskuer, og at man derved kunde opnaa adskillig Besparelse ved Siden af, at man gjorde Dyrskuerne mere lærerige og mere omfattende. Hos os paa Lolland er det saadan, at der allerede er en vis Forbindelse, idet Statsskuer og Fællesskuer holdes sammen, men paa Sjælland f. Eks. er det ingenlunde Tilfældet og vistnok heller ingen andre Steder. Ved en eller anden Ordning i den Retning kunde der vistnok vindes en ikke saa gan-